

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 02, 2017

Nummer 2, 2017

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:6478](#) 05-12-2016

gs Utrecht

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2016:10055](#) 23-11-2016

Maasgauw

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:42](#) 11-01-2017

Breda/omgevingsvergunning plaatsen hekwerk

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:20](#) 11-01-2017

Berg en Dal/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:3](#) 04-01-2017

Epe/omgevingsvergunning carport

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2017:5](#) 04-01-2017

Wageningen/bestemmingsplan 'Noordelijke inprikker'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3342](#) 14-12-2016

Hilversum

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3248](#) 07-12-2016

Giethoorn/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3183](#) 30-11-2016

gs Limburg

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3101](#) 23-11-2016

Waddinxveen/maatwerkvoorschriften

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3104](#)

23-11-2016

gs Overijssel

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3135](#) 23-

11-2016

gs Noord-Brabant

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:3043](#)

16-11-2016

Alphen-Chaam/omgevingsvergunning

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:2881](#)

02-11-2016

Druten/handhavingsverzoek

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:2903](#)

02-11-2016

gs Gelderland

[Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, ECLI:NL:RVS:2016:2788](#)

26-10-2016

Staatssecretaris EZ

RECHTSPRAAK

Hilversum

Het college is bevoegd om een vuurwerkvrije zone aan te wijzen. Geen strijd met Notificatierichtlijn of UNESCO-Verdrag.

Casus

Besluit tot aanwijzing vuurwerkvrije zone in het centrum van Hilversum. Het besluit is gebaseerd op een APV-bepaling waarin staat dat het verboden is vuurwerk te bezigen op een door het college in het belang van de voorkoming van gevaar, schade of overlast aangewezen plaats. Appellanten achten de bepaling onverbindend. Daartoe betogen zij allereerst dat het college van burgemeester en wethouders niet bevoegd was om een Aanwijzingsbesluit te nemen omdat handhaving van de openbare orde uitsluitend is voorbehouden aan de burgemeester. Voorts is de APV-bepaling volgens appellanten onverbindend omdat met het Vuurwerkbesluit een uitputtende regeling voor het afsteken van vuurwerk is beoogd.

Daarnaast is het Aanwijzingsbesluit volgens appellanten in strijd met de Notificatierichtlijn omdat het niet is gemeld aan de Europese Commissie en een beperking vormt van het gebruik en de verkoop waardoor appellanten in een slechtere positie geraken ten opzichte van andere vuurwerkverkopers die niet worden getroffen door een verbod als hier aan de orde. Tevens achten zij het Aanwijzingsbesluit in strijd met het UNESCO-Verdrag dat immaterieel erfgoed beschermt.

Rechtsvraag

Is de desbetreffende APV-bepaling onverbindend? Is de APV-bepaling in strijd met de Notificatierichtlijn of het UNESCO-Verdrag?

Uitspraak

Het college was bevoegd om het Aanwijzingsbesluit te nemen nu de APV-bepaling op grond waarvan het besluit is genomen niet strekt tot handhaving van de openbare orde, maar is aan te merken als een regeling in de sfeer van de openbare orde. Bij handhaving gaat het om het feitelijk herstellen en bewaren van de openbare orde. Die situatie doet zich hier niet voor. Op

grond van de APV-bepaling kan een vorm van nadere regeling op het terrein van de openbare orde worden vastgesteld. De bevoegdheid daartoe kan (ook) aan het college worden toebedeeld.

In het Vuurwerkbesluit zijn minimale waarborgen gegeven die met name betrekking hebben op technische vereisten. Regels over het aanwijzen van plaatsen voor het al dan niet bezigen van vuurwerk zijn in het Vuurwerkbesluit niet opgenomen, zodat geen sprake is van een uitputtende regeling.

De Notificatierichtlijn heeft betrekking op technische voorschriften die zien op het gebruik in een lidstaat of in een groot deel van een lidstaat. Het Aanwijzingsbesluit is een gemeentelijke maatregel die bovendien betrekking heeft op een in omvang ondergeschikt deel van het grondgebied van de gemeente. De maatregel heeft niet tot gevolg dat het gebruik in een lidstaat of een groot deel van een lidstaat wordt verboden. Landelijk gezien zal het gebruiksverbod van zeer beperkte invloed zijn op de verhandeling van consumentenvuurwerk.

Eerst indien een immaterieel erfgoedelement is opgenomen op een van de lijsten van het UNESCO-Verdrag heeft de rijksoverheid de verplichting om de implementatie van beschermingsmaatregelen voor het immaterieel erfgoedelement te ondersteunen. Tot op heden zijn nog geen Nederlandse tradities op een van deze Representatieve Lijsten gezet. Evenmin bestaat aanleiding voor het oordeel dat een van de overige bepalingen, die tot doel hebben de bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed te waarborgen zoals artikel 11 of 14, van het UNESCO-Verdrag in de weg staat aan het Aanwijzingsbesluit. Het hoger beroep is ongegrond.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 14-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3342

Zaaknummer: 201508834/1/A3

Wetsartikelen: 2.7.3 APV Hilversum, 172 Gemeentewet, Vuurwerkbesluit, 1 Notificatierichtlijn, 8 Notificatierichtlijn en 14 UNESCO-Verdrag

RECHTSPRAAK

Giethoorn/omgevingsvergunning

Verweerder heeft in redelijkheid aansluiting gezocht bij de standaardgeluidnormen in het Activiteitenbesluit. Hogere waarden dan de standaardgeluidsnormen van het Activiteitenbesluit zijn in redelijkheid aanvaardbaar indien niet op korte termijn een meer geschikte, alternatieve locatie voorhanden is.

Casus

Omgevingsvergunning voor het inrichten en gebruiken van een loswal met een keerlus. Ter plaatse van deze wal worden gedurende de dagperiode door steeds wisselende particulieren laad- en loswerkzaamheden verricht door het overhevelen van goederen met behulp van soms zwaar materiaal in een ponton. In de vergunning is onderscheid gemaakt tussen de representatieve bedrijfssituatie (RBS), de afwijkende bedrijfssituatie (ABS) en de incidentele bedrijfssituatie (IBS). Voor wat betreft de RBS is aansluiting gezocht bij de standaardgeluidsnorm van 50 dB(A) voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (L_A,L_T) in het Activiteitenbesluit milieubeheer. Wat betreft de ABS is gedurende 52 dagen per jaar een geluidbelasting toegestaan van 56 dB(A) en voor de IBS is gedurende 12 dagen per jaar een gemiddelde geluidbelasting toegestaan van 65 dB(A). De waarden gelden bij nabijgelegen woning(en).

Tevens is voor alle bedrijfssituaties een maximaal geluidniveau (L_{Amax}) van 78 dB(A) toegestaan. Vergunningverlener is van opvatting dat met deze waarden een 'goede ruimtelijke ordening' en daarmee een 'aanvaardbaar woon- en leefklimaat' is gegarandeerd.

In beroep heeft de rechtbank geoordeeld dat een nabijgelegen woning zal worden geconfronteerd met onaanvaardbare geluidhinder en mede om deze reden het besluit vernietigd. Daarbij is onder andere overwogen dat de activiteiten worden uitgevoerd in een rustige omgeving met een landelijk karakter. Tegen de uitspraak van de rechtbank is hoger beroep ingesteld door vergunningverlener.

Rechtsvraag

Heeft vergunningverlener kunnen oordelen dat de omgevingsvergunning niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening (een aanvaardbaar woon- en leefklimaat)?

Uitspraak

Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat bij het voldoen aan de normen van het Activiteitenbesluit in beginsel sprake zal zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Wat betreft het maximale geluidniveau (L_{max}) is in artikel 2.17, eerste lid, aanhef en onderdeel b van het Activiteitenbesluit bepaald dat de daarvoor gestelde, in tabel 2.17a opgenomen maximale geluidniveaus niet van toepassing zijn op laad- en losactiviteiten in de dagperiode.

Gelet hierop heeft verweerder terecht geconcludeerd dat de – bij het in de dagperiode gebruiken van de loswal – optredende maximale geluidniveaus niet leiden tot overschrijding van de in het Activiteitenbesluit gestelde geluidnormen, en dat in dat opzicht geen grond is voor het oordeel dat het vergunnen van het gebruik van de loswal leidt tot een onaanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Wat het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (L_{Ar,LT}) betreft, biedt artikel 2.20 van het Activiteitenbesluit de mogelijkheid om bij maatwerkvoorschrift andere geluidnormen vast te stellen dan de standaardgeluidsnorm van 50 dB(A) in tabel 2.17a. Blijkens de toelichting bij artikel 2.20 zal in beginsel het omgevingsgeluid bepalend kunnen zijn voor de mate van afwijking van de standaardgeluidsnorm. Niet uitsluitend het omgevingsgeluid behoeft maatgevend te zijn, ook maatschappelijke ontwikkelingen en individuele bedrijfseconomische redenen kunnen motief zijn om geluidgrenswaarden boven het omgevingsgeluid vast te stellen indien is aangetoond dat maatregelen onvoldoende soelaas bieden. In dit geval heeft de gemeente een groot economisch belang bij het realiseren van de loswal en is het niet mogelijk om maatregelen te treffen om de geluidbelasting te beperken. Onder de zich hier voordoeende omstandigheden kon verweerder het woon- en leefklimaat slechts in redelijkheid aanvaardbaar achten, indien niet op korte termijn een geschiktere, alternatieve locatie voorhanden was. Ter zitting is gebleken dat de gemeente nog bezig is met onderzoek naar alternatieve locaties.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 07-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3248

Zaaknummer: 201508487/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel b en c Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 3

Wabo, 2.17 lid 1 onderdeel a en b Activiteitenbesluit en 2.20 Activiteitenbesluit

RECHTSPRAAK

gs Utrecht

Op grond van minimalisatieverplichting voor zeer zorgwekkende stoffen dienen scherpere emissiegrenswaarden te worden gesteld dan de waarde in het BREF die volgens verweerder overeenkomt met de best beschikbare technieken (bbt).

Casus

Omgevingsvergunning voor een biowarmte-installatie (BWI). Volgens eisers is een te ruime norm gesteld voor dioxinen en furanen die gelden als zeer zorgwekkende stoffen waarvoor een minimalisatieverplichting geldt. Verweerder stelt daarentegen dat voor deze stoffen aansluiting is gezocht bij het BREF Grote stookinstallaties en de daarin opgenomen paragraaf die wordt gebruikt als bbt-conclusie.

Rechtsvraag

Wat betekent de minimalisatieverplichting voor deze stoffen?

Uitspraak

Een zo laag mogelijke concentratie van dioxinen en furanen in de leefomgeving is noodzakelijk voor de gezondheid van de mens en voor het milieu. De minimalisatieplicht van het Activiteitenbesluit houdt in dat een drijver van een inrichting waar deze stoffen worden gebruikt, geproduceerd of geëmitteerd, ervoor moet zorgen dat de uitstoot van deze stoffen tot een minimum wordt beperkt.

Nu is gebleken dat de emissies van dioxinen en furanen waarvoor de minimalisatieverplichting geldt beduidend kleiner kunnen zijn dan vergund, heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd waarom hij heeft volstaan met de enkele verwijzing naar een waarde in het BREF die volgens hem overeenkomt met toepassing van de beste beschikbare technieken.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 05-12-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:6478

Zaaknummer: UTR 16/1641 en UTR 16/1787

Wetsartikelen: 2.4 lid 2 Activiteitenbesluit en BREF Grote stookinstallaties

RECHTSPRAAK

gs Limburg

Bij de belangenafweging van de ontgrondingsvergunning dient hinder vanwege het vrachtverkeer van en naar de inrichting te worden betrokken.

Casus

Vergunning krachtens de Ontgrondingenwet voor het ontgronden van een aantal percelen. Appellant vreest voor aantasting van zijn woon- en leefklimaat en schade door het vrachtverkeer dat langs zijn woning van en naar de ontgroning zal rijden.

Rechtsvraag

Dient het belang van het woon- en leefklimaat bij de belangenafweging in het kader van de Ontgrondingenwet te worden betrokken?

Uitspraak

Nu specifieke wettelijke bepalingen in dit geval niet voorzien in bescherming van het bij de ontgroning betrokken belang van hinder vanwege het vrachtverkeer van en naar de ontgroning had het college daarom in het kader van het besluit over de ontgrondingsvergunning de hinder vanwege het vrachtverkeer voor omwonenden in zijn belangenafweging moeten betrekken.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 30-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3183

Zaaknummer: 201604681/1/R4

Wetsartikelen: 3 lid 2 Ontgrondingenwet

RECHTSPRAAK

gs Noord-Brabant

Verlaging maximumsnelheid leidt tot wezenlijke verbetering woon- en leefklimaat.

Casus

Verkeersbesluit waarbij de wettelijke maximumsnelheid van 130 km/u geldt op een wegvak van circa 2,8 km in de periode tussen 07:00 uur en 23:00 uur. Appellanten voeren aan dat de maximumsnelheid van 100 km/u gedurende het gehele etmaal leidt tot een verbetering van het woon- en leefklimaat van omwonenden. Verweerder is van mening dat een snelheidsverlaging tot 100 km/u gedurende het gehele etmaal afbreuk doet aan het uitgangspunt dat weggebruikers op Nederlandse autosnelwegen in principe 130 km/u moeten kunnen rijden. De rechtbank heeft het beroep van appellanten ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak hebben zij hoger beroep ingesteld.

Rechtsvraag

Heeft aan het besluit een juiste belangenafweging ten grondslag gelegen?

Uitspraak

Het besluit ziet op een zeer kort wegvak van ongeveer 2,8 km waarover weggebruikers ongeveer 1,3 minuut 130 km/u kunnen rijden. Gelet op deze zeer korte afstand is het belang van de weggebruikers om 130 km/u te mogen rijden zeer gering. Daartegenover staat het belang van een goed woon- en leefklimaat. Het is aannemelijk dat een verlaging van de maximumsnelheid naar 100 km/u gedurende het gehele etmaal tot een wezenlijke verbetering van het woon- en leefklimaat van omwonenden leidt, zowel wat betreft geluid als luchtkwaliteit, ten opzichte van de situatie waarin tussen 7:00 uur en 23:00 uur wordt vastgehouden aan de wettelijke maximumsnelheid van 130 km/u. Het college heeft in dit geval niet in redelijkheid, bij afweging van de belangen, kunnen vasthouden aan die maximumsnelheid.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 23-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3135

Zaaknummer: 201507010/1/A1

Wetsartikelen: 2 Wegenverkeerswet (Wvw) 1994, 21 Reglement verkeersregels en verkeerstekens (RVV) 1990 en 3:4 Awb

RECHTSPRAAK

Maasgauw

De naleefbaarheid van de vergunning dient bij de beoordeling van de milieugevolgen te worden betrokken.

Casus

Afwijzing van verzoek om een omgevingsvergunning voor een bedrijf dat afvalstoffen opslaat en bewerkt. Tegen dit besluit is beroep ingesteld door de curator van het inmiddels gefailleerde bedrijf.

Eiseres heeft aangevoerd dat de gevraagde omgevingsvergunning niet mag worden geweigerd wegens vrees voor toekomstige overtredingen en dat het naleven van de voorschriften losstaat van (de beslissing over) vergunningverlening.

Rechtsvraag

In hoeverre speelt naleving van de voorschriften een rol bij de beoordeling van de vergunningaanvraag?

Uitspraak

De vrees voor niet-naleving en overtreding van vergunningvoorschriften door de drijver van de inrichting kan op zichzelf geen grondslag zijn voor weigering van de gevraagde omgevingsvergunning. De naleefbaarheid daarentegen van de te vergunnen situatie dient echter in het kader van de beoordeling van de milieugevolgen van hetgeen is aangevraagd en bij de beslissing op de aanvraag te worden betrokken. Anders dan eiseres heeft gesteld heeft verweerder aan de afwijzing van de omgevingsvergunning niet de naleving en de overtredingen van vergunningvoorschriften, maar wel de naleefbaarheid van hetgeen met de aanvraag is beoogd aan opslagcapaciteit te verkrijgen, ten grondslag gelegd.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 23-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2016:10055

Zaaknummer: AWB 15-2663u

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onderdeel e Wabo en 2.14 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 2° Wabo

RECHTSPRAAK

gs Overijssel

Geen onlosmakelijk verband tussen houden van dieren en uitrijden van mest.

Casus

Vergunning krachtens de NB-wet 1998 voor een melkrundveehouderij. Appellante voert aan dat het houden van dieren en het uitrijden van mest als één project moeten worden beschouwd en bijgevolg het uitrijden van mest ten onrechte niet bij de vergunningverlening is betrokken.

Rechtsvraag

Is sprake van een onlosmakelijk verband tussen het houden van dieren en het uitrijden van mest?

Uitspraak

Appellante stelt met juistheid dat het houden van dieren leidt tot de productie van mest en dat dit in zoverre niet los van elkaar kan worden gezien. Dit betekent echter niet dat het houden van dieren ook noodzakelijkerwijs leidt tot het uitrijden van die mest, zodat niet in alle gevallen gesproken kan worden van een onlosmakelijke samenhang tussen het houden van dieren en het uitrijden van mest.

In het voorliggende geval is de samenhang niet zodanig dat het college de vergunning voor het aangevraagde project had moeten weigeren. Uitrijden van mest op deze gronden is niet noodzakelijk voor de afvoer van de mest, nu er alternatieven zijn, waaronder verwerking op een andere locatie of vergisting in een biogasinstallatie. Dit betekent dat het uitrijden van mest dan ook niet als één project met het houden van vee behoefde te worden aangevraagd en vergund.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 23-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3104

Zaaknummer: 201500965/1/R2

Wetsartikelen: 19d NB-wet 1998

RECHTSPRAAK

Waddinxveen/maatwerkvoorschriften

Effecten lichtuitstraling op helderheid van de hemel zijn niet gemeten of berekend.

Casus

Maatwerkvoorschriften met betrekking tot afscherming van assimilatiebelichting van kassen van een rozenkwekerij. De voorschriften houden in dat de lichtuitstraling aan de bovenzijde van de kassen minder hoeft te worden beperkt dan waartoe de regels van het Activiteitenbesluit (in beginsel) verplichten. Appellant die op circa 1600 meter van de kwekerij woont, is niet-ontvankelijk verklaard omdat hij volgens verweerder geen belanghebbende is. Daartoe is overwogen dat hij niet heeft kunnen aantonen dat hij lichthinder ondervindt ten gevolge van het besluit en zijn belang zich niet onderscheidt van alle andere omwonenden in de wijde omgeving die 's nachts ook de oranje gloed kunnen waarnemen. Volgens appellant is het licht dat via de bovenzijde van de kas de kwekerij verlaat duidelijk zichtbaar vanuit zijn woning en herkenbaar als licht van de kwekerij.

Het beroep van appellant is door de rechtbank ongegrond verklaard.

Rechtsvraag

Moet appellant als belanghebbende worden aangemerkt?

Uitspraak

Er bestaat voldoende causaal verband tussen de gevolgen van de maatwerkvoorschriften, te weten een toename van de lichtweerkaatsing, en het gestelde belang van appellant. In de Richtlijn Lichthinder is niet alleen vermeld dat de gloed die boven kassen met assimilatiebelichting ontstaat op grote afstand kan worden waargenomen, maar ook dat deze op grote afstand hinder kan veroorzaken. De indicatieve metingen waarnaar het college verwijst, wat daar van zij, betreffen de verlichtingssterkte in lux ter hoogte van de gevels van woningen. De effecten van de lichtuitstraling vanuit de kassen van de rozenkwekerij op de helderheid van de hemel zijn niet gemeten of berekend. Nu die effecten volgens de Richtlijn

Lichthinder op grote afstand hinder kunnen veroorzaken, is niet uit te sluiten dat appellant door het vaststellen van de maatwerkvoorschriften, naar objectieve maatstaven gemeten, gevolgen van enige betekenis kan ondervinden. Hieruit volgt dat hij als belanghebbende moet worden aangemerkt.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 23-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3101

Zaaknummer: 201600566/1/A1

Wetsartikelen: 1:2 Awb en 3.57 eerste lid Activiteitenbesluit

RECHTSPRAAK

Alphen-Chaam/omgevingsvergunning

Er is geen sprake van kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht.

Casus

Weigering omgevingsvergunning voor het in gebruik nemen van een voormalige agrarische woning als bedrijfswoning. De rechtbank heeft het beroep van appellant tegen de weigering niet-ontvankelijk verklaard omdat hem verweten kan worden dat hij geen zienswijze heeft ingediend tegen het ontwerpbesluit. Het hoger beroep wordt ongegrond verklaard. Vervolgens wordt ingegaan op het verzoek van verweerder om appellant te veroordelen tot vergoeding van de proceskosten wegens het voeren van een kansloze procedure.

Rechtsvraag

Heeft appellant kennelijk onredelijk gebruik gemaakt van het procesrecht?

Uitspraak

Van kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht is sprake, indien op grond van bijzondere omstandigheden kan worden vastgesteld dat ten tijde van het instellen van het (hoger) beroep het voor appellant evident was dat van de ingestelde procedure geen positief resultaat viel te verwachten. Er is geen aanleiding voor het oordeel dat dit in deze procedure voor appellant bij voorbaat duidelijk was.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 16-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:3043

Zaaknummer: 201602418/1/A1

Wetsartikelen: 8:75 Awb

RECHTSPRAAK

Druten/handhavingsverzoek

Het Activiteitenbesluit bevat een uitputtende regeling voor wat betreft het ten gehore brengen van onversterkte muziek. Geen toetsing aan de zorgplichtbepaling.

Casus

Afwijzing verzoek om handhavend op te treden tegen een muziekschool. Appellant stelt dat hij ernstige geluidsoverlast ondervindt van de drumlessen die in de muziekschool worden gegeven. Verweerder stelt dat met het drummen onversterkte muziek ten gehore wordt gebracht en ingevolge het Activiteitenbesluit daarvoor geen normen gelden. Het beroep van appellant is door de rechtbank ongegrond verklaard. In hoger beroep tegen deze uitspraak stelt hij dat ook al zou worden geoordeeld dat de geluidgrenswaarden van het Activiteitenbesluit niet van toepassing zouden zijn, verweerder zou zijn gehouden om handhavend op te treden op grond van de zorgplichtbepaling van dit besluit.

Rechtsvraag

Biedt het Activiteitenbesluit een grondslag om handhavend op te treden tegen onversterkte muziek?

Uitspraak

Op grond van het Activiteitenbesluit blijft bij het bepalen van de geluidniveaus buiten beschouwing het ten gehore brengen van onversterkte muziek tenzij en voor zover daarbij bij gemeentelijke verordening regels zijn gesteld. Bij het geven van drumlessen vindt geen versterking plaats zodat wat betreft het drummen sprake is van onversterkte muziek.

Overtreding van de zorgplichtbepaling is uitsluitend aan de orde in gevallen waarvoor het Activiteitenbesluit geen uitputtende regeling bevat. Omdat het geluid veroorzaakt door het ten gehore brengen van onversterkte muziek is uitgezonderd van toetsing aan de geluidgrenswaarden van het Activiteitenbesluit, bevat het Activiteitenbesluit hiervoor een uitputtende regeling. Dit betekent dat overtreding van de zorgplicht niet aan de orde is en

bijgevolg geen sprake is van een overtreding.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 02-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:2881

Zaaknummer: 201601926/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 Activiteitenbesluit en 2.18 lid 1 aanhef en onderdeel f Activiteitenbesluit

RECHTSPRAAK

gs Gelderland

Bevestiging melding op grond van Regeling PAS is geen besluit in de zin van de Awb.

Casus

Bevestiging van melding op grond van de Regeling programmatische aanpak stikstof (PAS) van een voornemen tot wijziging van een agrarisch bedrijf. Partijen zijn verdeeld over de vraag of de meldingsbevestiging een besluit is in de zin van de Awb.

Rechtsvraag

Is sprake van een besluit als bedoeld in artikel 1:3 Awb?

Uitspraak

De meldingsbevestiging behelst geen beoordeling, controle of toestemming om het gemelde uit te voeren, maar is slechts een bevestiging aan de melder dat de melding is ontvangen. Omdat de meldingsbevestiging niet op rechtsgevolg is gericht, is geen sprake van een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 02-11-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:2903

Zaaknummer: 201509082/1/R2

Wetsartikelen: 1:3 Awb

RECHTSPRAAK

Staatssecretaris EZ

Een cultuurhistorisch belang is een dwingende reden van openbaar belang.

Casus

Ontheffing van verbod Flora- en faunawet tot het verstoren van voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaatsen van beschermde diersoorten. De ontheffing heeft betrekking op het herinrichten van Fort Uitermeer met de bedoeling om dit object toegankelijker te maken voor een breder publiek met behoud van onder andere de aanwezige cultuurhistorische waarden. Tegen dit besluit is beroep ingesteld door de Stichting Flora & Faunabescherming die beducht is voor de instandhouding van ter plaatse voorkomende diersoorten. De stichting heeft hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank waarin haar beroep ongegrond is verklaard. Appellante betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het cultuurhistorisch belang een dwingende reden van openbaar belang is.

Rechtsvraag

Is een cultuurhistorisch belang een dwingende reden van openbaar belang?

Uitspraak

De staatssecretaris heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het cultuurhistorisch belang een dwingende reden van groot openbaar belang is. Daarbij is terecht in aanmerking genomen dat Fort Uitermeer deel uitmaakt van de (Oude) Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam. Met initiatieven ter instandhouding van het fort op de lange termijn en daarmee het behoud van cultuurhistorisch erfgoed, kan een dwingende reden van groot openbaar belang zijn gediend. Dit belang heeft de staatssecretaris in redelijkheid zwaarder kunnen laten wegen dan het belang van het voorkomen van aantasting van de vaste rust- of verblijfplaatsen van beschermde soorten, omdat die aantasting in dit geval gering en veelal tijdelijk is.

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Datum uitspraak: 26-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RVS:2016:2788

Zaaknummer: 201508784/1/A3

Wetsartikelen: 75 Flora- en faunawet en 2 Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten

RECHTSPRAAK

Breda/omgevingsvergunning plaatsen hekwerk

Belangenafweging. Plaatsen hekwerk rondom particulier perceel is in strijd met bestemming Natuur.

Het belang van appellante bij het plaatsen van een hekwerk is gelegen in het afscheiden van haar perceel. Dit belang is louter particulier van aard en staat niet ten dienste van de bestemming 'Natuur'. Het college heeft het met het bestemmingsplan beoogde belang van behoud, versterken of herstel van de natuur mogen laten prevaleren boven het particuliere belang.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-01-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:42

Zaaknummer: 201601735/1/A1

RECHTSPRAAK

Berg en Dal/bestuursdwang

Fietsenstalling. Verhuurbaarheid vakantiewoningen. Ontvankelijkheid concurrent.

Gelet op de omstandigheid dat appellant en vergunninghouder beiden op het resort de Zeven Heuvelen-vakantiewoningen in eigendom hebben, bestemd voor de verhuur, is de Afdeling van oordeel dat appellant A in hetzelfde marktsegment en verzorgingsgebied werkzaam is als vergunninghouder. Niet uitgesloten is dat het besluit tot omgevingsvergunningverlening voor de fietsenstalling de verhuurbaarheid van de vakantiewoningen van appellant A nadelig zal beïnvloeden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 11-01-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:20

Zaaknummer: 201600568/1/A1

Wetsartikelen: 1:2 lid 1 Awb

RECHTSPRAAK

Epe/omgevingsvergunning carport

Carport. Bepaling achtererfgebied en bepaling van de ligging van de voorgevel. Uitleg Bor. Vaste jurisprudentie.

Met de inwerkingtreding van het Besluit van 4 september 2014 tot wijziging van het Besluit omgevingsrecht en diverse andere algemene maatregelen van bestuur in verband met het permanent maken van de Crisis- en herstelwet en het aanbrengen van enkele verbeteringen op het terrein van het omgevingsrecht is de omschrijving van het begrip ‘achtererfgebied’ in artikel 1 van bijlage II van het Bor gewijzigd. De Afdeling ziet geen aanleiding om een andere uitleg te geven aan het begrip ‘voorkant’ zoals dat is opgenomen in de omschrijving van achtererfgebied in artikel 1 van bijlage II van het Bor, zoals dat luidt sinds 1 november 2014.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-01-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:3

Zaaknummer: 201601009/1/A1

Wetsartikelen: 1 lid 1 bijlage II Bor en 2 aanhef en lid 3 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Wageningen/bestemmingsplan 'Noordelijke inprikker'

Beoordeling gevolgen voor stiltegebied.

Vast staat dat het plangebied niet in het stiltegebied als bedoeld in de Omgevingsverordening ligt. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen betekent dat echter niet dat de raad bij de vaststelling van het plan geen rekening behoefde te houden met de directe nabijheid van het stiltegebied. De afwegingen die de raad in het kader van een goede ruimtelijke ordening dient te maken brengen immers ook met zich dat de gevolgen van het plan niet onaanvaardbaar voor de omgeving mogen zijn. De Afdeling is van oordeel dat de raad in het onderhavige geval in redelijkheid ervan heeft kunnen uitgaan dat de gevolgen van het plan voor het stiltegebied niet onaanvaardbaar zullen zijn.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 04-01-2017

ECLI: ECLI:NL:RVS:2017:5

Zaaknummer: 201606989/1/R1